

EGYHÁZKÖZSÉGI *Levél*

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY PLÉBÁNIA

XXXV. évfolyam

2021. Karácsony

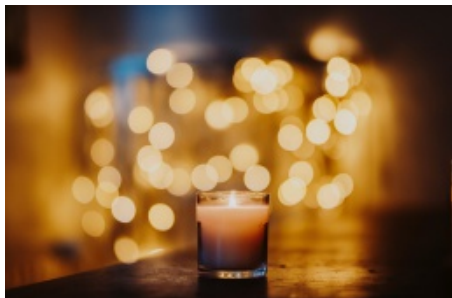
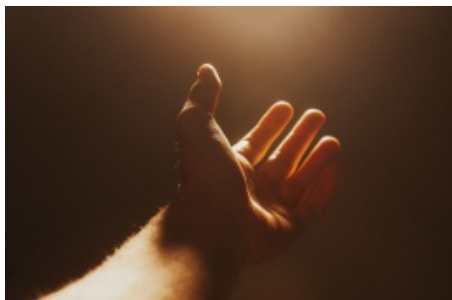

Ima

Jézus, Szűz Mária szülötte,
karácsonykor elhozod
evangéliumod örömteli üzenetét.
Akik meghallgatnak,
és befogadják
a Szentlélek ajándékait,
nappal ugyanúgy, mint éjszaka,
fölfedezik, hogy
bár hitük egészen kicsi
– szinte semmi –,
mégis mindenük megvan.

(a Taizéi Közösség imája)

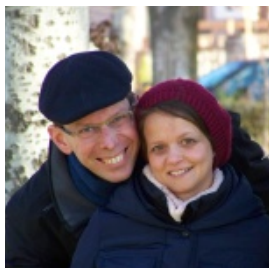
Beköszöntő

Szeretem a karácsony hangulatát. A fényeket, az illatokat, a mézeskalács ízt, a díszek csillogását. Azonban amióta Jézust keresem, mindig érzem, hogy az egész mögött van valami több, mint hogy megünnepeljük a „szeretet ünnepét”. Henrik atya figyelmeztetése is célba ért nálam, hogy ne engedjem, hogy a külsőségek eltakarják előlem a lényegét. De mi is a lényeg?

A válaszhoz nem az ünnep családi találkozásokkal teli időszakában, hanem az advent csöndes óráiban sikerült közelebb kerülni: Jézus az ajándékozó és az ajándék is maga. Meg akarja újítani az életemet, hogy bennem élhessen. Nem engedi, hogy megelégedjek azzal, amim van és ahol tartok, hanem ki akar mozdítani régi önmagamból, hogy egy új életet adhasson.

Ha figyelmesen olvassátok lapszámunk cikkeit, felfedezhetitek bennük ezt a megújító erőt. Több testvérünk életében már tetten érhető ez a megújulás. A lap új megjelenése is ezt tükrözi: legyél nyitott az újra, amit Isten akar mutatni neked!

Kívánom Neked, kedves olvasó, hogy Téged se altassanak el a karácsony külsőségei, hanem keresd mögöttük a lényegét, és ha megtalálta, engedd, hogy megújítsa az életed!

Schwarczkopf Balint és Orsi

Tartalom

Karácsonyi érzékenyítő

Henrik atya

Válasz Isten szeretetére

Molnár Cecília

Szentlélek szemináriumon vettünk részt és valóban megújultunk!

Tolnai Gyuszi és Zsuzsi

MÉCS családközösség Magyarországon

Móder Attila

Albertfalvi Szent Rita

MÉCS közösség

Móder Judit és Attila

Mit jelent számunkra a MÉCS?

Radnóti Csaba és Kinga

Játékok Székelyhídra

Bene Lajos

A „rádiós”

Kiss István

Házzszentelő

Schwarzkopf Bálint

Közös-s-égi úton

szinódus, azaz közös út az egyházban

Mickó

Szalézi oratórium már 180 éve

Szabó Georgina

- 36** **Advent a Don Boscóban**
Makrai Ákos
- 38** **„Mint a szemetek világára”**
emlékek és gondolatok 80 éves templomunkról
Madaras Gábor
- 42** **Búcsú a képviselőtestülettől**
Kiss Gábor
- 45** **Bűnbánat**
Rajos Boglárka verse
- 46** **Összefoglaló vallomás**
Vas Gabesz
- 52** **Gyereksarok**
Kovács-Rokolya Boglárka
- 54** **Őszi cserkészélet**
képes beszámoló a 815. IV. Béla király
cserkészcsapatról
Hamada Gabriella

EGYHÁZKÖZSÉGI *Levél*

Megjelenik:

évente négyszer: húsvétkor, Úrnapján, Szent Mihály napján (búcsúkor) és karácsonykor

Kiadja:

Albertfalvi Római Katolikus Egyházközség
1116 Budapest, Bükköny u. 3

Felelős kiadó:

Dr. Gábel Henrik plébános

Alapító szerkesztő:

Kiss Gábor

Szerkesztők:

Schwarczkopf Bálint és Orsi

Rovatvezetők:

Ágh József és Edit, Bene Lajos, Fejes Miklós,
Gábel Henrik, Kiss Gábor, Kiss István,
Kovács-Rokolya Boglárka, Makrai Ákos,
Riszterer Zsuzsanna, Szakácsné Ujházy
Mária, Szóts Miklós, Vasné Dám Réka és Vas
Gábor

Lektorálás:

Magony-Biró Kata és Magony Andor

Fotók:

Tomka Ildikó, www.pixabay.com,
www.cathopic.com, Internet

Nyomdai munkálatok:

VAREG Nyomda Kft.

Következő lapszámunkba

2022. március 13-ig

várjuk írásaitokat az
egyhazkozsegilevel@gmail.com
címre.

Karácsonyi érzékenyítő

Manapság igen divatos műfajjá vált a csoportok számára tartott érzékenyítő tréningek sorozata, mely során egy adott témakörben a résztvevők hozzáállását pozitív irányba igyekeznek terelni az előadók. Az ilyenfajta beszélgetéseknek, előadásoknak az a célja, hogy felhívja a hallgatók figyelmét azokra a dolgokra, amikre a környezeti hatások miatt az emberek már érzéketlenné váltak. Így módon segítenek abban, hogy újra elemi erővel átélhessék az adott kérdés, téma, vagy problémakör lényegét.

Ne ijedjetelek meg, nem kívánok most ilyen trénerként fellépni egyházközségünkben, de azt hiszem, nem pusztán a világi dolgokban van szüksége a mai embernek újra érzékennyé válni a rá váró, vagy őt megszólító eseményekre. Karácsonyra készülve, azt hiszem, mindannyian tapasztaljuk, mennyire harsogja már októbertől kezdve a körülöttünk élő világ az ünnepre való felkészülést és szinte az

arcunkba kiáltja, hogy mitől lesz igazi a karácsony. De nekünk, keresztényeknek vajon ugyanazt jelenti ez az ünnep, mint a világnak?

Nem lehet szó nélkül elmenni amellett, amit Szent János evangéliumában a megtestesülés eseményéről olvashatunk: „... a világba jött, de övét nem fogadták be.” Ezek a szavak egyértelműen jelzik, hogy a világ érzéketlen maradt az isteni látogatásra. Mit kell tehát tennünk, hogy ne esünk ugyanabba a hibába, mint amibe kétezer évvel ezelőtt az emberek estek? Miben áll a karácsonyi ünnepre vonatkozó érzékenyítés alapüzenete? Nem szabad e kérdés mellett felületes válaszokat adva elmenünk, mert könnyen úgy járhatunk, mint azok az írástudók, akik nagy tudásuk mellett már nem voltak képesek felismerni a több száz parancs regettében, mi a legfontosabb, amit Isten tőlük kér. Miben áll tehát a karácsony lényege?

Nem tudnám szebben megfogalmaz-

ni a kérdésre adandó választ, mint ahogyan ezt az egyház egyik misztikus szentje, Sziénai Szent Katalin a megtestesülés titkáról elmélkedve szavakba öntötte: *„Ő, Uram, addig gyönyörködtél teremtményedben, míg rabja lettél teremtményed szépségének!”* A teremtő Isten nem csupán szeret, hanem beleszeret az ő teremtményeibe! Szerелеmbе esik velünk, és ebbe a velünk való kapcsolatba teljesen és egészen beleadja magát olyannyira, hogy elválaszthatatlanul a miénk akar lenni, és soha nem akar tőlünk megválni. Micsoda felfoghatatlan ajándék! Az Isten szerelmes lett belénk, és még a bűneink se tartották vissza attól, hogy egyesüljön mivelünk. Ennek a misztikus násznak kezdete az angyali üdvözllet, kibontakozása a keresztségünk, kiteljesedése pedig a halálunk és az utána következő mennyei élet Ővele. Ha ennek a tudatában ünnepelnénk, akkor nem azzal lennénk mi sem elfoglalva, mivel tudnánk örömet szerezni egymásnak. Ha engedenénk, hogy a szívünket is érzékennyé tegye a karácsonyi üzenet, mely nem más, mint egy isteni szerelmi vallo-más, akkor rádöbbenénk, hogy akkor üljük meg igazán karácsony szent ünnepét, ha nem akciózunk (erre bőven van alkalmunk az év többi napján), hanem végre hagyjuk magunkat szeretni! Mennyire más lenne az életünk, ha egyszer tényleg közel en-

gednénk magunkhoz az Urat, aki kö-zelségével gyógyulást hoz sebeinkre. Nagyon fontos, hogy szeressük egymást, de ez csak akkor működik jól, ha először befogadjuk azt, aki a Sze-retet, hisz Ő maga mondta: *„Nélkü-lem semmit sem tehettek.”*

Azt írtam a legelején, hogy nem akaro-k érzékenyítő tréner lenni, ezért inkább arra irányítanám a figyelme-tetet, aki érkezik, és annak az élő és cselekvően aktív Istennek a szerete-tébe szeretnék ajánlani Titeket, aki nem kevesebbet, mint Önmagát adja oda Nektek. Ő nem csak érzékeny, hanem egyedül Ő képes igazán érzékennyé tenni minket is az Ő jelenlé-tére. Az Úr a legtökéletesebb érzékenyítő!

Sokszor szoktuk mondani (többszö-re inkább helytelen szójárással, mivel nem is tudatosan emlegetjük az Urat), hogy: *„az Isten szerelmére kérlek...”* Most tudatosan, a szó valódi értelmében mondom Nektek: *Az Is-ten szerelmére kérlek Titeket: hagy-játok magatokat szeretni, Őáltala megajándékozni!*

Azért imádkozom, hogy ezen a szent ünnepen érzékennyé váljatok az Úr szerelmes közeledésére, és megta-pasztaljátok, milyen nagyon szeret Benneteket! Áldott karácsonyi talál-kozást kívánok az ajtótoknál kopog-tató Istennel!

Henrik atya

Válasz Isten szeretetére

Mit ünneplünk karácsonykor? Erre még egy hitét nem gyakorló ember, sőt! – még egy pogány ember is tudja a választ: Jézus Krisztus megszületését. De mit jelent? Ez már nem egyszerű kérdés, mert nem mindenkinek jelenti ugyanazt.

Vannak, akiknek egy évben kétszer jut eszükbe az Úr, húsvétkor és karácsonykor, vannak, akik már arra a kérdésre is tudnak válaszolni, hogy pünkösdkor mit ünneplünk, és bizony olyan testvéreink is akadnak, akik az összes kanonizált szent élet-történetét fejből tudják... Ez mind dicséretes, de mit jelent? Hogy az ilyen „nagy tudású” testvéreinknek garantált az egyenes út a mennybe? Lehet, de nem a hittan ismeretük miatt, hanem Jézus hatalmas kegyelme által – ez viszont biztos.

Ami közös bennünk, az a szeretet, a szeretetet pedig az Úrtól kapjuk, de nem megőrzésre, hanem továbbadásra. Ez a szeretet áradásra. Isten az Ő imádására és egymás szeretetére teremtet bennünket. Ahol ez megvalósul, ott nehezebb dolga van a sátánnak. Istenbe kapaszkodni jó, mert biztonságban érzem magam, hiszen Ő vigyáz rám, fogja a kezem és vezet, ha engedem... Egykor „ez” a Szeretet jött le közénk és élt itt közöttünk. Karácsonykor Őt ünnepeljük.

„Az Ige megtestesült és emberré lett!” Örvendez és ujjong a szívünk. Közénk jön az Isten! Erre próbálunk meg felkészülni adventben, az eljövételben, hogy képesek legyünk befogadni mindazt a Szeretetet, amit Tőle kapunk, mert Ő nem ad kevesebbet saját Magánál. Az egész földi életünk várakozás. Várakozunk a hívó szóra, hogy amikor elindulunk Felé, az Ő karjaiban találjunk örök békére. A földi életünk lehetőség arra, hogy tudatosítsuk a célunkat, azt a végső célt, ahol nincs fájdalom, ahol nincs szeretetlenség csak az örök boldogság, ahol az egyetlen cselekedetünk: Őt csodálni és Vele betöltekezni! Szeretni emberi kötelesség. Lássuk meg embertársainkban Krisztus arcát és szeressünk, ez a legnagyobb ajándék, amit az Úr Jézusnak és egymásnak adhatunk!

„Szóljak bár emberek vagy angyalok nyelvén, ha szeretet nincs bennem, csak zengő érc vagyok, vagy pengő cimbalom. Legyen bár prófétáló tehetségem, ismerjem az összes titkokat és minden tudományt, legyen akkora a hitem, hogy hegyeket mozgassak, ha szeretet nincs bennem, mit sem érek.” Legyen ez a karácsonyi üzenetünk, amelyet mindenkinek a tudtára adunk: Pál apostolnak a korintusiakhoz írt levelének a 13. fejezete!

Molnár Cecília

Cikkünk címképe Sandro Botticelli: *Misztikus Krisztus születése* című festménye

(forrás: en.wikipedia.org)

SZENTLÉLEK SZEMINÁRIUM

"János csak vízzel, de ti Szentlélekben
fogtok megkeresztelkedni." (ApCsel 11,16)

Szentlélek szemináriumon vettünk részt és valóban MEGÚJULTUNK!

Gyuszi: Nyár végén kaptunk személyes meghívást Riszterer Zsuzsától és Tamástól őszeptel a Szent Gellért Plébánián induló Szentlélek szemináriumra. Noha évtizedek óta gyakorló keresztény életet élünk és számos mozgalomról, lelkigyakorlatról volt tudomásunk, erről még keveset hallottunk. R. Tamás és Zsuzsi volt a két odaadó, gondos és mindenre odafigyelő szervezője ennek az eseménynek. Tőlük tudtuk meg, hogy ez a **karizmatikus megújulásnak** az útja, egy intenzív és nagyon mély lelki tartalmú, több mint két hónapon át tartó rendezvény. A heti egy találkozó mellett mindennapi elfoglaltságot is jelent, előre meghatározott program szerint.

Az egész szemináriumnak P. Ernst

Sievers: **Élet a Lélekben** című lelki-gyakorlatos munkafüzete volt a vezérfonala. Magyarországon Katona István atya szorgalmazta szemináriumok szervezését és közreműködött a munkafüzet lefordításában is. Azt gyorsan megértettük, hogy igen komolyan kell venni az elhatározást, hogy elkezdjük-e vagy sem. Én hosszas gondolkodás után mondtam rá igent. Zsuzsinak könnyebben ment. Igyekeztünk nyitott szívvel részt venni, elvárások nélkül. A heti alkalmak csütörtökönként este kezdődtek a plébánia templomterében. Örömteli volt, hogy több mint 80 fő jelentkezett a szemináriumra résztvevőként. A szervezőkkel és segítőkkel együtt így közel száz fő közös munkálkodása kezdődött el. Minden

alkalom egy lelkesítő, félórás meghitt dicsőítéssel indult Tamás fáradhatatlan vezetésével. Ezután tanításokat hallgattunk, amelyek központi témája a Szentlélek mélyebb megismerése, működésének megértése volt, az előadók személyes életéből vett példáival is alátámasztva. Ezt követően előre összeállított, 10 kiscsoportban folytattuk. Ezek külön férfi és női csoportok voltak, így a házaspárok tagjai is külön csoportokba kerültek.

Zsuzsi: Az Élet a Lélekben című munkafüzet egy nagyon átgondolt, egymásra épülő és jól átlátható, befogadható mű. Elvezet a kis kommentárok és a szentírási részletek gondos összeszövésével **Isten mélyebb megismerésére, megtapasztalására**, egy nagyon letisztult, **igaz Isten-képhez**. A résztvevők hétről hétre, napról napra ebből készültek fel. Számomra csodálatosan letisztázta és sorrendbe rakta a bennem élő képeket, gondolatokat, szentírási részleteket. Az **Ige által** ismerhettem meg valóságában, **hogyan szól hozzánk** a mennyei Atya, **hogyan hív meg**, akár ide a szemináriumra is, **ismer és gyengéden szeret**. Nevemen szólít és terve van velem.

Bennünk él és az **Ő szeretett Fia képmására akar formálni**. Hogyan **gyógyít**, kiűzi a félelmeinket, és elmondja, hogyan szeressük Őt és hogyan legyünk a tanítványai.

Saját tapasztalatom volt egy lelki sebemből való gyógyulásom is. Amikor ezzel kapcsolatos témáról volt szó, meglepett örömmel vettem észre, már nem fáj, ez a lelki sebem meggyógyult, **Jézus által**. Már csak egy heg, amit el is felejtettem... Csodás élmény volt.

Átéltük azt, hogy a **Szentlélek új és mélyebb módon** tud eltölteni minket. Erőt ad és akár megvilágosít minket a Szentírás értőbb olvasására. És ezt én is megtapasztalom, ha a Szentírást olvasom. Máshogyan tudom már érteni, egyes sorok mintha kiemelkednének, végre értem, hogyan tud ez rám vonatkozni, az összefüggéseit, és a benne rejlő, hozzám szóló üzeneteket, melyekkel vezet, segít Isten az életemben. A Szentlélek kiáradásáért végzett alkalmom csodálatos volt. 8 ima-pár imádkozott értünk, órákon át. A templom megtelt a halk ima és a dicsőítés lelket emelő, finom hangjaival. Mind ott maradtunk és együtt imádkoztunk, közel nyolcvanan-százan. A Szent Gellért-templom telis-teli volt Szere-tettel.

Gyuszi: Számomra az egész szemináriumot meghatározta **annak komolysága**. Az egész esemény minden egyes részét jellemezte az, hogy nem szórakoztatni, csak lekötni akarta a résztvevőket, hanem minden szervező és segítő komolyan vette.

Az én csoportomat Kelemen Imre atya vezette, aki szintén felhívta a figyelmünket arra, hogy vegyük komolyan a szeminárium minden részletét. Neki mint csoportvezetőnek feladata volt a beszélgetés, megosztás irányítása is. Nem azért gyűltünk ugyanis össze, hogy egymást oktassuk, hanem sokkal inkább a személyes életünkben megélt, a témához kapcsolódó élményeinkről beszéljünk. Ezek lehet, hogy szigorúan hangzanak, de a csoportban mégis végig jó hangulat, felszabadult öröm volt a jellemző. Nem ismertük egymást előtte, mégis többen jelezték, köztük én is, hogy olyan dolgokat is megosztottak a többiekkel, amiket korábban nem gondoltak volna, hogy elmondanak.

Ez a bizalom kialakulásának egyértelmű jele volt. Kíváncsian várom a folytatást: vajon milyen ajándékokat fogok kapni a kiáradt Lélek által?

Zsuzsi: Még egy záró, hálaadó szentmise van a program lezárásául hátra, de itt nem ér véget az út. Megkaptuk a **küldetést**, tovább **növekedni, gyümölcsöt hozni**, és amit kaptunk – sok-sok kegyelmet és ajándékot – **tovább árasztani** az emberek felé. Nem szabad magunkban tartani. Remélem, ezzel az írással én is tudtam valamit az olvasó számára átadni. Már csak nyitott és őszinte szívek kellenek, akik befogadják, és a kis mag szárba szökkenhet.

Legyen meg a Te akaratod!

Tolnai Gyuszi és Zsuzsi

Szkeptikus voltam, hogy mitől lesz más, mint eddig... de elhittem, hogy ÚJ MÓDON fog szólni hozzám Isten. Nyitott voltam és mindent be akartam fogadni, amit Isten adni akar nekem ezzel a kurzussal – sokat vártam Tőle! Hülámvasút volt! :) Életgyónásomat a hitem, istenkapcsolatom kicsúcsosodásának véltem a készüllet ideje alatt, de utána rögtön azt éreztem, hogy ez a kezdet és a letett alap. Azóta könnyebb a visszatérő bűneimet elkerülni, a kísértést kiállni vagy legalábbis utána felállni és továbbmenni.

Személyesebb lett a kapcsolatom Istennel, egyszerűbb, letisztultabb lett a hitem, nem analizálok túl, előbb figyelek fel a lényegre!

Reichenbach Dóra

Szeptember 30-án el is kezdődött a szeminárium. Éreztem, hogy nekem ott a helyem. Sokat jelentettek ezek az alkalmak, igyekeztem is a felkészülésben ezekre. Sajnos a harmadik alkalom után a COVID közbeszólt, ami egy időre megakadályozott a folytatásban. De Jézus velem volt a betegségben is, megajándékozott mély bűnbánattal. Tudtam, hogy ő nagyon szeret engem és meg akar szabadítani, gyógyítani. Amikor folytathattam a szemináriumot, a Szentlélek akkor is elintézett körülöttem mindent. Amikor a testvérek a Szentlélek kiadásáért imádkoztak fölöttem, a Szentlélek pont azokon a pontokon érintett meg, ahol kellett. Alapjaiban rendített meg és nagyon pontosan talált minden fölöttem elmondott ima.

A Szentlélek ma is, itt is, ugyanúgy működik és ha hívjuk és várjuk, akkor újra és újra eljön! Ő sohasem erőszakos, hanem tapintatos, szelíd erő! Kihívóan kell kérni, hogy jöjjön el!

Némethi Csilla

Engem lélekben felemelt az itt eltelt időszak, tudom, hogy ez egy hosszú, nagyon hosszú folyamat kezdete. Elég nehéz élethelyzetben élek jó ideje és már régóta érzem, hogy önmagamot csak Jézus mellett találom meg. Nagyon sokat jelentett nekem, hogy végig éreztem a kitartó háttérimát. Ami megváltozott az eltelt időben, az az, hogy egyre gyakrabban élem meg azt a fajta örömet, ami akkor is el tudja tölteni a lelkemet, amikor a nehézségeket élem. Előfordul, hogy melegséget érzek „foltokban” a lelkemen, a szívemben. És volt, hogy a Szentírás mondatait üzente a szívem válaszul nekem egy nehéz pillanatban.

Nekem a Szentlélek pillanatokat ad, jelzi, hogy kitartóan mellettem, bennem van.

Rózsavölgyi Rita

Ebben a Szentlélek szemináriumban én azt ismertem fel, hogy Jézus sebeit hordozom és hordozzuk magunkon, de nem azért, mert mi ilyen dicsőségesek volnánk, hanem mert Ő, a Fiú, előbb szenvedte el mindezt, mint én vagy ti, akik pedig gyarlók vagyunk – és mégis egy test a Szentlélek által. Ez viszont azt jelenti, hogy én rábízhatom Jézusra a saját családomat és a feleségem családját is, mert úgy kaptuk őket, és Izajás próféta, valamint Péter apostol szavai-val élve Jézus sebeit által gyógyultunk meg. Az Atya irgalmából éltem, mert megkegyelmezett nekem, és ebből az irgalomból élek ma is, nap mint nap. A sebeim nem az én sebeim, hanem Jézus Krisztus sebeit, amelyek által gyógyulást szerzett nekem. És nem kell folyton nekem cipelnem a családjaim által rám mért terheket: nem kell nekem magamra vennem ezeket. Nem is tudok velük mit kezdeni, csak belenyomorodni. Hanem ha odaadom, visszaadom egészen az egésznek Jézusnak, a Fiúnak, aki tudta mi a szenvedés, mert hiszen úgy kaptam tőle mindent, akkor Ő tud kezdeni és kezd is vele valamit.

S nekem életem lesz és bőségben lesz Őáltala.

Rédey-Keresztény János

***Atyánk,
áraszd ki Lelkedet a Te népedre,
és add meg nekünk,
hogy új szemmel lássuk dicsőségedet,
új megtapasztalással fogadjuk be hatalmadat,
új oda szenteléssel vállaljuk szolgálatodat,
új hűséggel ragaszkodjunk Igédhez,
hogy szereteted növekedjen bennünk,
és jöjjön el a Te Országod
a mi Urunk, Jézus Krisztus által.
Ámen!***

MÉCS családközösség Magyarországon

Talán páran tudjátok, hogy Albertfalván több, közösségünkben meghatározó szerepet betöltő házaspár is egy családközpontú lelakiségnek, a MÉCS-nek tagja. Megkértük néhányukat, hogy mutassák be ennek a lelakiségnek a történetét, és hogy mit jelent ez számukra. Ismerkedjete meg tehát elsőként a MÉCS mozgalom eredetével!

A múlt század ötvenes éveiben Spanyolországban egy házaspár azzal a kéréssel fordult egy fiatal paphoz, hogy lelki beszélgetésre szeretnének hozzá járni. Nos, ebben nem volt semmi rendkívüli. A pap készséggel állt rendelkezésükre, egyik nap a hölgyet, másik nap az urat vártta volna. A házaspár viszont azt kér-

te, hogy ők, – hiszen már “egy test” – közösen szeretnének részt venni az alkalmakon. Ez, – bár akkoriban már itt-ott voltak bontakozó családközösségek – még szokatlan kérésnek számított.

Gabriel Calvo atya nekilátott kidolgozni témákat, melyeket a házaspárral közösen feldolgozhatnak.

Később újabb és újabb házaspárok csatlakoztak. A közös munkából, tapasztalatokból kialakult egy program, mely a házaspárokat segítette hitük közös megélésében, elmélyülésében. Az első nyilvánosan meghirdetett programra 1961-ben került sor Barcelonában, melyen huszonnyolc munkásházaspár vett részt.

MÉCS napok közösségek

1974-ben Calvo atya az Egyesült Államokba költözött, ekkor alapította a **FIRES** szolgálatot.

(Families /családok/, Intercommunication /párbeszéd/, Relationships /kapcsolatok/, Experiences /élmények/, Services /szolgálatok/). A FIRES programok és kiadványok mindegyike a család és az egyén hitben, szeretetben, egységben való növekedését szolgálja.

A Magyarországra 25 évvel ezelőtt érkezett szolgálat a MÉCS nevet kapta, amely egyrészt szentírási jelkép, másrészt a csoportbeszélgetések felépítéséből adódó betűszó.

M mint Megfigyelés

Az alkalmon – közös ima, ének, szentírásolvasás után – a közösség tagjai egy adott témát dolgoznak fel. Olvasmányok és tanúságtételek meghallgatása után kérdések alapján beszélgetős formában.

É mint Értékelés

A felvetődő problémák értékelése a krisztusi tanítás fényében.

Cs mint Cselekvés

Elhatározás, a következő alkalomig vállalt cselekvés (ima, beszélgetés, szolgálat, stb.) véghezvitelére.

Meggyőződésünk, hogy a MÉCS kínálta mély emberi találkozásokban egyének, házasságok, családok gyógyulásának, lelki gazdagodásának hatalmas lehetősége rejlik, ha megvan köztünk a Szentháromság életét tükröző egység: a bizalom, az őszinte beszélgetés és az állandó megbocsátás.

Az alkalmakat tematikus füzetek segítségével tartjuk meg. A folyamatosan bővülő füzetekből jelenleg 16 létezik, melyek darabja havi 1 alkalommal számolva 1 évre nyújt témát (pl. Tízparancsolat, erős házasság, Eucharisztia, szeretetnyelvek, ünnepek, stb.).

A közösség mindenki számára nyitott lelkigyakorlatokat szervez havonta több alkalommal minden korosztály

(fiatalok, fiatal házasok, hosszabb ideje fiatal házasok, társkeresők ill. egyéni résztvevők) számára.

Nagybőjtben szintén nyitott országos lelkinapot szervez, melyen tanítások és tanúságtételek mellett kiscsoportos beszélgetésekre is van lehetőség.

A nemzetközi MÉCS-en belül magyar újítság, hogy a MÉCS-es családok gyermekei és azok barátai számára (12 éves kor fölött) KIS-MÉCS közösségeket alapítanak a hétköznapi élet kamasz-problémáira épülő tematikával. Itt a fiatalok megtapasztalhatják, hogy családjuk élő, katolikus hitével, értékrendjével nem áll a világban egyedül, és ezeket az értékeket meg-

tartani és őrizni érdemes.

A programokon résztvevőkért és a közösség tagjaiért az Imaháttér közösség jár közben az Úrnál!

A családközösségről, illetve a programokról további részletek a <https://mecshonlap.hu/> oldalon találhatóak.

Ha házastársaddal kettesben ki szeretnél próbálni egy beszélgetéssorozatot, akkor a

<https://szemtolszemben.mecsholap.hu> oldalon a regisztráció után elérheted az ehhez szükséges anyagokat.

Móder Attila

Albertfalvi Szent Rita MÉCS közösség

2001-ben kötött házasságunk indított el mindkettőnket a hit útján. Az ifi hittanos közösségből, melybe becsatlakoztunk, másfél év után szülőkké válva „kiöregedtünk”. Felnőtt megtérőként úgy éreztük, „légüres térbe” kerültünk: családtagjainkkal, régi barátainkkal nem tudtunk igazán hitbeli kérdésekről beszélgetni. Ekkor vezetett a gondviselés egy frissen alakuló MÉCS közösségbe, ahol a mély lelki témák,

bátorítások, tanúságtételek és sok nevetés barátokká, testvérekké kovácsolt bennünket.

A havi alkalmakon a jól megszerkesztett tematikus füzetek alapján egy-egy, a házasságot érintő témát beszélünk meg. Sokszor tanulságos, hogy mások is szembekerültek a minket is érintő problémával és az ő tapasztalatuk bátorít minket, hogy számunkra is van megoldás.

A házasságunk bármely szakaszára találunk megfelelő füzetet. Például a „Testvéreink a szentek” című füzet közelebb hozta számunkra a szenteket, mert minden alkalommal a közösség más-más tagja egy hozzá közelálló szentet mutatott be a többieknek.

A kötött beszélgetést mindig egy kötetlen beszélgetés és agapé zárja. Minden alkalommal más család látja vendégül a közösséget, illetve a témavezető füzeteként változik, mert úgy érezzük, attól élő a közösségünk, hogy mindenki részt vállal a feladatokból.

Közösségünket hat család alkotja, így a hét hat napján egy-egy család aktuális imaszándékáért, vasárnap pedig a közösségünkért imádkozunk, de sürgős esetekre van „ima forródrótunk” is.

Nagyböjti keresztútjárás, közös szentségimádás segít abban, hogy közösen éljük meg az Istennel való kapcsolatunkat. Különleges élmény volt, amikor a közösségünkben négy házaspár egyszerre tudott részt venni egy házaspároknak szóló MÉCS lelki gyakorlaton.

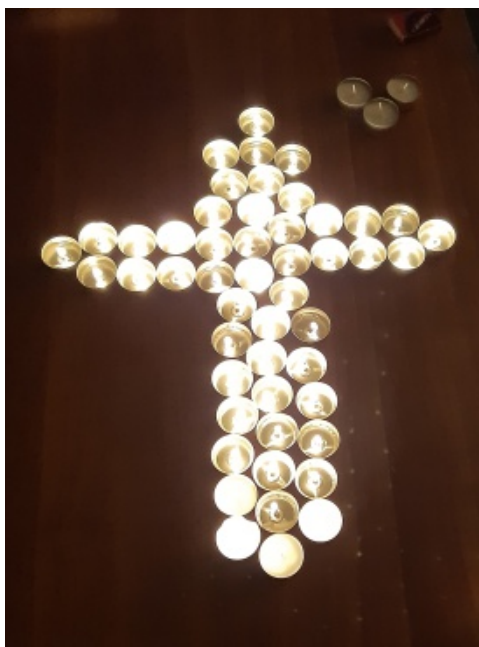
Azt tapasztaljuk, hogy az Istennel való kapcsolatunk kihatással van a házastársunkkal való kapcsolatunkra is. A pandémia alatt majd' heti rendszerességgel kirándultunk és ezek jó alkalmak voltak arra, hogy lelkileg is

támogassuk egymást.

Közösségi életünkben a nyári programok, szilveszterezés sem hiányzik.

Adventben a szállást kereső Szent Család minden évben más-más útvonalon körbejárja a közösséget. Karácsony előtt egy hálaadó imaalkalmat tartunk, melyen minden imaszándék elimádkozásakor egy mécesst helyezünk az asztalra. A záróimát már sok tucat mécses fényénél mondjuk el.

Móder Judit és Attila

Mit jelent számunkra a MÉCS?

Fiatal házasként, majdnem húsz éve csatlakoztunk a MÉCS családközséghez. Szláby Tibor atya, akit még a Tömő utcai plébániáról ismertünk, hívott minket egy éppen alakuló közösségébe, ahol hozzánk hasonló, közösséget kereső fiatal házaspárok voltak. Bár csoportunk összetétele az évek során többször is megváltozott, kialakult egy 4-5 házaspárból álló „kemény mag”, akikkel évek óta havonta egyszer a MÉCS-es alkalmakat tartjuk.

Mi az, ami különleges a MÉCS-ben?

Szerintünk elsősorban a változatos tematika, amelyben helyet kapnak a hittel, Egyházzal kapcsolatos témák, például egyházi ünnepeink, szentjeink élete stb. Ugyanakkor számos olyan, hétköznapi kihívás is, mint például a digitális világunk, a pénz szerepe vagy éppen házasként szüleinkkel, anyósunk-apósunkkal való kapcsolatunk. Minden témához tartozik egy-egy füzet, amely általában tíz fejezetben dolgozza fel az adott témát. A fejezetek tagolása követi a Megfigyelés - Értékelés - Cselekvés módszertanát. A megfigyelés rész a téma vagy éppen a probléma felvetését, megismerését szolgálja. Az értékelés rész biztos fogódzót nyújt az eligazodáshoz, míg a fejezetek végén javasolt elhatározások, vállalások, fogadalmak minket is cselekvésre inspirálnak. A Szentíráson kívül számos vallási témájú könyv idézete segíti a téma feldolgozását. Kiemelnénk ezek közül Gary Chapman *„Az öt szeretetnyelv”* c. munkáját, amely egy külön füzetben került feldolgozásra és amely fiatal házasként rendkívül hasznos volt számunkra az összeccsiszolódásban. Természetesen a füzetek nekünk is „sorvezetőként” szolgálnak, amelytől el lehet térnünk, de mégis adnak egy biztos támpontot a témák feldolgozásához.

Úgy véljük, ez azért is fontos, mert egy-egy ilyen alkalom máskülönben könnyen átalakulna baráti beszélgetéssé, így viszont mélyebb lelki töltetet kap a találkozás. Az aznapi téma és az imádkozás után mindig kötetlen beszélgetés, evés-ivás következik.

A csoportunk tagjait ennyi idő után már szinte családtagoknak tekintjük.

Sokszor előfordult, hogy a közösség egy nehéz élethelyzetben lévő tagjáért, vagy egy családtagért együtt imádkoztunk, ez mindig megerősít minket a közös ima erejében.

Vannak hagyománnyá vált események, mint a közös karácsonyozás,

amikor Tibor atya nekünk külön tart szentmisét, általában advent utolsó vasárnapján. Többször részt vettünk közösen lelkigyakorlaton, rendszeresen részt veszünk az országos MÉCS találkozók, ahol más MÉCS közösségek tagjaival is találkozhatunk. Felejthetetlen lelki élmény marad a medjugorjei zárandoklat, amikor az összes magyarországi régió MÉCS közösségeivel három busszal zárandokoltunk Medjugorjébe Bíró László püspök atya vezetésével. És persze nagyon fontos megemlíteni a MÉCS lelki napokat. Mi a házaspároknak szóló lelkigyakorlaton vettünk részt már 15 éve, de az ott elhangzott tanúságtételek, és a közös beszélgetések azóta is sokszor irányt mutatnak egy-egy nehéz helyzetben.

Radnóti Csaba és Kinga

Forrás: Magyar Kurír

Játékok Székelyhídra

Karításcsoportunk idén is adománygyűjtést szervezett a sarkadi szegények javára. Nagyszerűen sikerült a gyűjtés! Csak az volt a „probléma”, hogy kétszer annyi adományt hoztatok, mint legutóbb. Nem készültünk ekkora szállítási kapacitással, úgyhogy új teherautókat kellett szervezni. Többször kellett pakolni is, mindkét alkalommal kiváló brigádfotók készültek. Végül sikerült mindent leszállítani Sarkadra, ahol a helyi karításcsoport szétválogatja és szétosztja a környékbeli szegények között. Köszönjük az adományokat!

Az idei gyűjtés előtt megkeresett Füle István, aki a nyáron biciklivel járt Székelyhídon, ahol van egy kicsi gyermekotthon. Nem állnak jól anyagilag, nagyon örülnének minden segítségnek, főleg cipőnek és játékoknak. Kérte, hogy nekik is gyűjtsünk, ha lehet. Megbeszéltük, hogy nem áraszthatjuk el a gyermekotthont több tonna ruhával, de a sarkadi gyűjtésből küldhetünk nekik annyi adományt, amennyit fogadni tudnak. Pista bácsi a gyűjtés napjának délutánján odaállt autójával a közösségi ház elé...

Kérlek fogadjátok szeretettel Pista bácsi mély megrendültsége miatt tömör beszámolóját – személyes tanúságtételét!

Bene Lajos

Kedves Testvérek!

A nyáron még jó időben látogattam el biciklivel Székelyhíd településre, ahol a „legnyugatibb” Bőjte Csaba-féle otthon-árvaház van Erdélyben. Akkor határoztam el, hogyha módom és lehetőségem lesz, újra ellátogatok ide, mert az edzett lelkemet is megrázta, amit ott a gyerekektől (is) kaptam. Azt elmondani nagyon nehéz lenne! Beszéljenek helyettem a fotók, videók!

Nektek köszönhetően október 16-án, szombati napon volt – a helyi Karitászs kezdeményezésére – ruha-, cipő- és játékgyűjtés. Bene Lajos karitászsvezető engedélyével szombat délután 17 órakor odaálltam a saját kocsimmal a közösségi ház bejáratához. 18:30-ra szó szerint (!) meg volt taposva még az anyósülés is cipőkkel és főleg játékokkal. Ezek hiányát korábbi biciklis utamon jelezték az otthon végtelenül kedves dolgozói (egy vezető és két segítő), hogy főleg a fentiekre lenne nagy szükség. És persze pénzre, amit gázszámlára, vízdíjra és élelmiszervásárlásra költenének. Ezt megígérni nem tudtam, mert a nyugdíjam elég visszafogott.

Nektek hála, október 18-án (hétfőn) már le is szállíthattam az ajándékaitokat és még aznap este – a Jó Isten segítségével – hazaértem. Az autó üres, de a szívem és a lelkem annál

„tömöttebb” lett. Örömmel írom ezt a pár sort. Fotók és videók is készültek az utamról, ezek sokkal beszédesebbek bármilyen leírásnál. A képek és videók felkerültek a plébánia honlapjára, a galériába. Nézzétek meg őket!

A gyerekekkel kapcsolatos élményeimet – személyesen, szóban – bárkivel örömmel megosztom. A sorsukat is próbálom hűen visszaadni. Sajnos, a mai napig megvisel a visszaemlékezés.

Ezúton köszönöm Nektek, hogy ezt a csodálatos élményt újra átélhettem.

Füle István

A „rádiós”

Ha leülnénk egy csésze illatosan gőzölgő tea mellett beszélgetni, talán ezeket a kérdéseket tenném fel Gerbei Anitának, a Magyar Katolikus Rádió Kulturális Szerkesztősége munkatársának:

Mesélj egy kicsit magadról! Mivel foglalkoztál, mielőtt rádiózni kezdtél?

Furcsa, amikor a riportert kérdezik. Igazából ez az első alkalom, és ki is derült számomra, mennyire nehezen, de persze szívesen mesélek magamról, a munkámról.

Ha valaki azt mondja 20 évvel ezelőtt, hogy rádiós szerkesztő-műsor-

vezető leszek, biztos tiltakoztam volna. Pedig ha visszagondolok gyermekkoromra, feltűnhetett volna, milyen „misztikus” volt számomra a mikrofon. Igaz, akkor azt hittem, a mikrofont kizárólag az énekesek használják, és bár nagyon szerettem énekelni, valahogy úgy éreztem, a mikrofon másik végén van az én helyem.

Győrben születtem, és máig kétlaki-

nak vallom magam: otthonom Győr, életterem Budapest – szoktam mondani. Piliscsabára a Pázmány Péter Katolikus Egyetem magyar-angol szakára jártam, ez volt az első elszakadás az otthontól, aztán jött a szerelem és Budapest.

Hogyan kerültél Albertfalvára?

2016-ban költöztünk Kelenföldre (a város Győrhöz legközelebb eső pontjára), és azóta tartozunk az albertfalvai plébániához (ahogy Gável Henrik atya mondaná, „gyüttmentként”). Már részt vettünk az első újjáalakult családos táborban, azóta mindegyiken ott vagyunk, és nagyon szeretjük a közösséget. Amikor pedig kiderült, hogy az egyik műsoromhoz, a *Nyelvédesanyánk* című anyanyelvi műsorhoz a „forrás” is Albertfalván van, nagy lelkesedéssel léptem kapcsolatba Kiss Gáborral, a Tinta Könyvkiadó vezetőjével.

Mióta vagy a rádiónál, hogy kerültél ide? Mi volt az indíttatás benned erre a munkára?

Mindig érdekelt a média világa, de mindig a szerkesztés oldaláról. Igaz, főleg a filmművészet vonzott, ezért sokáig azt hittem, hogy a televíziós, filmes szerkesztés, rendezés lesz az én világom. Majd 2002-ben indult a Nemzeti Újságíró Tanoda, és ott egy vizsgán megkérdezték, szeretnék-e a Magyar Rádióban dolgozni. Makacs lány vagyok szilárd elképzeléssel, így

nem is fogtam fel ajánlatként a kérést. Viszont amikor 2004-ben megalakult a Magyar Katolikus Rádió, úgy éreztem, ott a helyem. Nagy Gáspár Kossuth-díjas költő – egykori főnököm – is így gondolta, és bizalmat szavazott, hogy a médiáról szerzett elméleti tudásomat ott kamatoztassam először a gyakorlatban. Nemcsak kiválasztott, hanem másfél éven át, egészen haláláig heti szinten jelzett vissza a műsoraimra. Nagyon hiányzik gondoskodó útmutatása. A Katolikus Rádiónak kezdetől olyan hangvétele volt, amely egyezett az én értékrendemmel. A betanulás után nem sokkal végleges mikrofonengedélyt kaptam. A heti 1 műsorból mára havi 11 műsor lett a kultúra, anyanyelv, gasztronómia, muzsika és mentálhigiénia területén. Rádiónk jövőre lesz 18 éves, és leszámítva azt a 3 évet, amelyeket a kisfiam születése után otthon töltöttem, mindvégig a munkatársa voltam, vagyok. Egy barátnőm mondta egyszer: Anita, neked a rádiózás már nem is munka, hanem identitás.

Mesélj egy kicsit a műsorszerkesztés kulisszatitkairól, érdekességeiről!

A rádiós munkának nálunk több része van: a téma felkutatásával kezdődik, a nyilatkozó megkeresésével folytatódik, felkészülés, beszélgetés, a felvett anyag megvágása, szövegírás, hogy érthető közegbe ágyazzuk az

anyagot, és a hallgatókat megfelelő információval lássuk el, valamint a műsor összeállítása a megszabott időtartamra. Minden munkafolyamatát szeretem, de

a legkedvesebb számomra, amikor leülünk a beszélgetőtárral, és a beszélgetés intim légkörét megőrizve azzal a kis mikronnal kinyithatom a világot, és hallhatóvá tehetem a láthatót.

Számomra mindig a beszélgetőtárs a fontos, az, hogy őt, az ő tevékenységét, gondolkodását, alkotását jobban megismerjem a hallgatók a beszélgetésünk által. Ez az erős kíváncsiság és tisztelet mások munkája iránt még gyermekkoromból gyökerezik, talán nagymamámtól örököltem. Így számomra e hivatás szolgálat. Az érték, a kultúra, a hit, a művészet, a katarzis szolgálata.

A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus (NEK2020) a rádiónak is sok plusz munkát adott. Hogy élted meg ezt az egy hetet aktív műsorkészítőként?

A rádió vezetésének egy kollégámmal együtt rám esett a választása, hogy a Hungexporól tudósítsunk, napi két-

szer élőben bejelentkezzünk. Ez a hívás egyben lelki feltöltődést is jelentett, mert bár folyamatos anyaggyűjtést és munkát igényelt megfeszített tempóban mindannyiunktól, azonban a kollégákkal is szorosabbra fonódott a munkakapcsolat és a világesemény hangulatából is töltekezhettünk. Megtapasztaltuk a lelki megújulást, ami a rendezvény célja volt, és annak gyümölcseiből táplálkozhatunk mindmáig. Egy kis kulisszatitok erről a rendhagyó hétről: a riportokat, amelyeket a helyszínen készítettünk, a kitelepített technikán keresztül beküldtük a központba, ott a kollégák megválták, felkonferáló szöveget írtak hozzá, és a bemondók közreműködésével kerültek a hírekbe. Az élő bejelentkezésekre pedig nagy összpontosítással készültünk, hogy minél jobban át tudjuk adni a napok mély lelkiségét, lelki mélységét.

Kulturális szerkesztőként igazán újdonság volt számomra az is, hogy az egyház prominens vezetőivel is készíthettem beszélgetést a helyszínen, továbbá a Bíboros urat a NEK gyümölcseiről is megkérdezhettük a közönségtalálkozókon.

Milyen érzés olyan régi nagy nevek munkatársának lenni, mint Bradányi Iván, Csiba Lajos vagy éppen Juhász Előd?

Ha egy szóval kellene válaszolnom,

Forrás: katolikusradio.hu

megtisztelőnek mondanám. Bradányi Iván munkásságát nagyon nagyra tartom. Amikor pedig Juhász Előddel először kocinthagtam az otthonában egy kollegiális összejöveten, azt igazán kincsként értékeltem.

Már a kezdetektől a Magyar Katolikus Rádió munkatársa vagyok, és még kezdőként kerültem Csiba Lajos és Péter Ferenc András szárnyai alá. Mindketten a Magyar Rádióból jöttek: Feri bemondóként, Lajos zenei szerkesztőként felügyelte a munkánkat. Feritől rengeteget tanultam, hogyan kell szövegezni, és a jól megírt szöveget helyesen felolvasni. Sanzon-műsorára talán sokan emlékeznek. Amikor felkért, hogy az egyik nagy énekesnő hangja legyen a műsorá-

ban, az olyan volt, mint amikor az ember hazaér. Egy nagy név, egy általam tisztelt ember partnerként kért fel. Csillagszórós élmény volt. Feri már nincs a rádióknál, de Lajossal azóta is heti munkakapcsolatban vagyunk, és – remélem, ő is így gondolja – atyaián jó a viszony. Ő zenéli az Akvarell című műsoromat, és mindig egy olyan „gépért” rimánkodom, amely az ő hatalmas zenei tudását egy tölcseren keresztül az én fejembe töltené. :) Amíg ez nem készül el, addig marad a megbeszélés, és az ő csodás, emelő zenéi, amit a technikus kollégák játszanak össze. Nem feledkezhetem el Dvorszky Hedvig művészettörténész kolléganőmről sem, akit anyai barátként szeretek.

S ha már előbb Lajos csodás zenéit említettem, Keceli Zsuzsi zenei szerkesztő pedig az anyanyelvi műsoraimat emeli az általa gondosan választott zenékkal.

Mi az, amiről még szívesen mesélnél az olvasóknak a rádiózással kapcsolatban?

A kulturális műsorok készítése mellett nagyon fontos számomra a jó irodalom. Talán mára mi lettünk az egyetlen rádió, ahol még készülnek hangjátékok, felolvasások. Nagy öröm volt számomra, amikor Lázár Csaba Kazinczy-díjas színész, rádióbemondó egy rendezése alkalmával engem hívott asszisztensnek. Ez a munka egyesíti a rádiózást, az irodalmat, a színházat. Fegyelmet és pontosságot, ugyanakkor kreativitást igényel. Azóta többször dolgoztunk így együtt a rádióban és ebből született két színházi előadás is. 2015-ben

a *Kővel, kő nélkül*, amely a makkosmáriai kegytemplom történetét mesélte el helyi amatőr és profi színészek előadásában, és 2019-ben Boldog Apor Vilmos életét elevenítettük meg *A boldog* című színpadi játékban. Azóta saját rendezésre is kaptam lehetőséget: meséket vehettünk fel a gyerekeknek szánt *Varázsdoboz* című műsorba. E téren még szeretném kibontakoztatni a képességeimet.

Köszönöm szépen Anitának, hogy elképzelt teázásunk mellett beavatt minket rádiós identitása részleteibe. Ajánlom, hogy minél többen bizonyosodjanak meg erről az identitásról. Hallgassák a Magyar Katolikus Rádiót, és keressék Gerbei Anita műsorait! Tartalmas rádiózást kíván:

Kiss István

Házszentelő

Nagy ünnep volt közösségünk életében idén szeptember 29-e, Szent Mihály napja. Több volt ugyanis egy megszokott templombúcsú ünnepnél: ezen a napon szentelték fel a Szent Mihály Községi Házat. Képriportunk ennek a mindnyájunk számára örömteli és felemelő estének egy-két elkapott pillanatát idézi fel.

Közös-s-égi úton

szinódus, azaz közös út az Egyházban

Forrás: Magyar Kurír

Tavasszal már-már azt hittük, hogy túl vagyunk a COVID okozta nehézségeken, így találkozóra hívtuk a plébánia közösségeinek vezetőit, képviselőit az újrakezdés szándékával. Akkor még online beszélgetést folytattunk arról, miként lehet a kisközösségeket – egyéniségüket nem feladva – egységbe vonni Jézus akaratának megfelelően: „*Legyenek mindnyájan egyek. Amint te, Atyám, bennem vagy és én benned, úgy legyenek ők is eggyé bennünk.*” (Jn 17,21)

Sok jó ötlet, gondolat felvetődött, amire egy novemberi találkozón készültünk visszatérni, hogy realizáljuk azokat.

A Szentlélek a segítségünkre sietett a Szentatya szinódusi terveivel. 2023-ra tervezi a szinódust, addig pedig kéri az Egyház vezetőit és közösségeit, és minden hívőt, hogy járjanak a szinodális úton.

„Istennek a szinodalitás a szándéka a harmadik évezred Egyháza számára.”
– mondja Ferenc pápa.

Nem hirtelen ötletről, nem egyénieskedő stílusról van szó tehát, hanem Péter apostol utódja azt ismerte fel teljes világossággal, hogy maga Isten mit vár el a hívő közösségtől.

A szinódus „eseményből folyamattá alakul”, a püspöki szinódust csak 2023 októberében rendezik meg Ró-

mában, és kétéves folyamat fog elvezetni hozzá az egész világegyházban.

A fő cél tehát Isten egész népének figyelmes meghallgatása és annak közös megvitatása, hogy miként lehet közösen teljesíteni Isten akaratát az új évezredben. (Magyar Kurír: „Nem más, de másféle Egyházért” – Mi a lényege a 2023-ig tartó szinodusi folyamatnak?)

Az előkészítő dokumentum szavait idézve Pizzaballa bíboros emlékeztet arra, hogy a szinodális folyamat célja nem további dokumentumok készítése, hanem „új álmok elhintése, új elképzelések és javaslatok megfogalmazása, a bizalom és remény felkeltése, az egymástól való tanulás és az elméket, szíveket megvilágosító találékonyság elősegítése, ami erőt ad az embereknek, és melegséggel tölti el szívüket”.

A legfontosabb, hogy találkozzunk egymással, meghallgassuk egymást, és hogy ezt a folyamatot Isten ígéje világítsa meg annak érdekében, hogy ne csak emberi szavakról legyen szó. (Magyar Kurír: A szinodális folyamat egy új korszak kezdete lehet – A jeruzsálemi pátriárka lelkipásztori levele)

Bíboros Úr is megfogalmazott egy körlevelet, amiben kiindulási alapgondolatokkal segíti ezt a szinodális útra térést a plébániákon.

Ezzel a háromságos alappal – Ferenc pápa felhívása, Bíboros Úr tanácsai és

a tavaszi beszélgetésünk gondolatai – felvértezve ültünk össze az „egységes út” kidolgozására. Természetesen most még csak felvetéseket, gondolatébresztőket kaptunk Henrik atyától, és egymástól.

Az origó minden közösségben, családban Jézus Krisztus. Mindannyian Őt szemléljük, Benne gyönyörködünk, Őt dicsérjük, Őhöz a folyamodunk, Ő tart össze bennünket.

A következő három területen szükséges az egységet meghatározni Albertyfalván:

1. Közösség:

Közös szolgálatvállalások, több közösség vállal egy időben szolgálatot.

Rendezvények részfeladatainak beosztása közösségek között.

Ragaszkodás az albertyfalvi hagyományokhoz.

Havonta egy hétköznapon közösségek miséje.

Havonkénti közös imaszándék.

Egy közös témakör éves szinten, amit a közösségek feldolgoznak találkozóikon.

Lelki napok háromhavonta, mint közös találkozási pontok.

- 2. Részvétel:** Krisztus életéből és egymás életéből.

Közösségi részvétel szentírásolvasásban, liturgiában, szolgálatban, részvétel egymás életéből örömben, gondban, bajban, egymásért mondott imában.

- 3. Misszió:**

Szóba került a templomba betérők megszólítása, felkarolása, közösségbe irányítása.

Fogadó csapat megerősítése létszámban, szakmailag.

Információs pult alkalmazása.

Az előttünk álló téli hónapokban ezekről folyik az eszmecsere közösségeinkben. Az eredményt összesítjük, majd továbbítjuk az érsekségre.

Bölcsesség Lelke, szállj a szívünkbe, és áldd meg családjaink összejöveteleit, imádságait! Küldd sugallataidat szívükbe, hogy a Te szándékod szerint gondolkodjunk, szemléljük Egyházunk jövőendő életét! Amen.

Mickó

Forrás: Magyar Kurír

Adsumus, Sancte Spiritus
Szentlélek, itt vagyunk előtted:

a Te Nevedben gyűltünk össze.

Te vagy a mi igazi Tanácsadónk.

Jöjj hozzánk,

állj mellettünk,

lépj be szíveinkbe!

Taníts minket, hogy merre menjünk,

és mutasd meg nekünk az utat, amelyen járnunk kell!

**Ne engedd, hogy mi, akik gyengék és bűnösök vagyunk,
rendetlenséget okozzunk!**

A tudatlanság félre ne vezessen!

Add nekünk a megkülönböztetés ajándékát,

**add, hogy félre tudjuk tenni az előítéleteket és a hamis emberi
érdekeket!**

Vezess minket az egységre!

**Adj fényt, hogy ne lépünk le az igazság és az igazságosság útjáról,
hanem az örök élet ösvényén haladjunk!**

Ezért kérünk Téged,

aki minden időben és minden helyen tevékeny vagy,

az Atyával és a Fiúval egységben,

mindörökkön örökké. Ámen.

Ferenc pápa imája a szinódus sikeréért

Szalézi oratórium már 180 éve

Don Bosco 1815-ben született Észak-Itáliában, Castelnouvo d'Astiban, a Becchi nevű tanyán Bosco Ferenc és Occhiena Margit (Margit mama) gyermekeként. Családja földműveléssel foglalkozott. Édesapja korán elhunyt, így édesanyja nevelte őt és két bátyját. Margit mama számára fontos volt, hogy a kis János tanulhasson, valamint keresztény nevelésben részesüljön, így már egészen kicsi korában megtanította imádkozni, majd később felkészítette a szentgyónásra, valamint egy közeli iskolába járatta, ahol egy pap, Don

Calosso volt a tanítója.

Ebben az időben, 9 évesen volt egy álma, ami később az egész életét meghatározta. Gyermekeket látott, akik rosszkodtak, veszekedtek, majd egy méltóságteljes férfi jelent meg neki, aki azt mondta, hogy ezeket a gyermekeket neki kell jóvá tennie kedves szóval és imádsággal. János először nem értette, hogy lenne erre képes, hiszen ő még csak egy gyerek, ám ezután a gyermekek vadállatokká változtak és a férfi mellett megjelent egy másik fehér ruhás alak, egy asszony, aki magához hívta

Forrás:777blog.hu

és elmagyarázta neki, hogy mi a dolga, majd a vadállatok bárányokká változtak és János ekkor felébredt.

Már egész fiatal korától kezdve gyűjtötte maga köré a fiatalokat, segített eldönteni a vitás helyzeteket, elmesélte nekik, amit a prédikációkban hallott, vagy a könyvekben olvasott. A többi gyerek élvezte és kereste a társaságát, felnéztek rá. Később, mikor pap lett, pontosabban 1841. december 8-án történt, hogy a mise előtt a sekrestyés egy seprűvel akart elkergetni egy szegény fiút a sekrestyéből, mert nem tudott ministrálni, ám Don Bosco ezt nem hagyta, megszólította a fiút, beszélgetni kezdett vele, megtanította ministrálni, majd később ő lett az egyik első fiú az oratóriumban.

1841 decemberében tehát, 180 évvel ezelőtt Don Bosco elindította az oratóriumot, melynek célja a környéken élő fiúk összefogása, tanítása, keresz-

tény hitre való nevelése. Don Bosco ennek a célnak szentelte az életét, hogy támogassa, segítse és nevelje ezeket a fiúkat és ezért minden héten oratóriumokat szervezett nekik, ahol együtt játszottak, imádkoztak és nevettek.

Az ő példáját követjük mi is, az albertfalvi szalézi animátorok. Kéthetente szombatonként, a plébániai oratórium keretében 9:30-tól 12:00-ig a közösségi házban igyekszünk az ide járó gyerekeknek olyan játékos foglalkozásokat tartani, melyen nem csupán jól érzik magukat és játszanak egy jót, hanem segítjük őket a katolikus hit megismerésében, imádkozunk velük és igyekszünk átadni nekik azt a vidámságot, amelyet közel 200 éve Don Bosco is átadott az őt körülvevő gyerekeknek.

Szabó Georgina

Advent a Don Boscóban

Iskolánkban is kezdetét vette az adventi időszak. November 29-én, hétfőn reggel Henrik atya az iskola-rádióon keresztül szólt az osztályokhoz, fogalmazott meg néhány gondolatot „útravalóul”, majd azt kérte, hogy a tantermekből 1-1 képviselő jöjjön le az aulába az adventi koszorú megáldására.

Mondhatni rövid idő alatt „adventi ruhába” öltözött a Don Bosco. A bejárat falújság, az aulában lógó adventi koszorú, a tantermekben megszülető remekművek tárháza (képek, írások, kétkézi munkák...) mind ugyanazt üzenik.

Természetesen hittanórákon is beszédtéma a várakozás, lelkünk ráhangolása arra, hogy méltóképpen közelítsünk, közeledjünk Megváltónk

születésének ünnepe felé. Kolozs Ágnes hitoktató jóvoltából a minap egy köteg kis papír került a kezembe. Ezeken alsós és felsős diákok egyaránt azt írták le, miért szeretik ezt az időszakot.

A gyakoribb válaszok az alábbiak voltak:

- közeleg a karácsony
- meggyűjthatom/meggyűjthatjuk a koszorún a gyertyát
- együtt a család, ilyenkor több időt fordíthatunk egymásra
- angyalok az osztálytársakkal
- adventi naptár nyitása
- várom Jézust, közelebb van Isten („Szívünkben jön Jézus...” :))
- sok ima, roráték
- jön a Mikulás (mégis csak gyerekek... :))

Egy negyedikes diák sorait külön is idézném:

„Szeretem az adventi időszakot, mert sok jót cselekedhetek. ...mert angyalkázunk. ...mert többet imádkozunk a családdal. ...mert közben van a Miku-

lás. ...mert örömet szereznek nekem kisebb dolgokkal is. ...mert legyőzhetem magam.”

Kívánom, mindnyájunk lelki szemei előtt lebegjenek ezek a gondolatok!

Makrai Ákos

„Mint a szemetek világára”

Emlékek és gondolatok 80 éves templomunkról

Albertfalva őslakói több mint száz éven keresztül nem tudtak saját lakóhelyükön szentmisét hallgatni. Sőt, ha harangszót akartak hallani, Budafokra kellett menniük. Mindez úgy, hogy a lakosság nyolcvan százaléka, közel másfél ezer lakos római katolikus vallású volt. Először 1921 karácsonyán, az akkori iskola egyik tantermében mutatta be a szent áldozatot Budafok plébánosa. Utána még évekig a budafoki atyák miséz-

tek, temettek, eskettek és tanítottak Albertfalván.

A fejlődés első lépéseit Bergendy János atya tevékenysége és a felépülő községi iskola kápolnája jelentette. 1935-ben már megalakult az egyház-község Doroszlai Béla esperes vezetésével.

A kiváló lelkipásztorok, a lelkes hívek, a pezsgő hitélet és az eucharisztikus világkongresszus együtt érlelte a templom iránti szükségletet.

A templom főhajója, 1941

Emellett az anyagi lehetőség is megteremtődött: Mahunka Imre végrendelete (három értékes, eladható ingatlan), a Lechner Jenőnéől (Koppi unoka Unger Marianne) kapott ajándék telek, a helyi gyárak és vállalkozások részvétele, az önkormányzat és a püspökség támogatása. Mindehhez csatlakozott a nagyközség mintegy 3500 katolikus híve erkölcsileg és anyagiilag is.

Így 1940 őszén már lerakhatták a Lechner Jenő által tervezett templom alapkövét. 1941. október 5-én Shvoy Lajos megyéspüspök felszentelte a Szent Mihály-templomot, és azt mondta: *„Mint a szemetek világára, úgy vigyázatok templomotokra!”*

80 év elteltével gondolkozzunk el, vigyáztunk-e úgy a templomunkra, mint ahogy főpásztorunk meghagyta!

Igen, úgy vélem, vigyáztunk! Biztos lehetett volna jobban, okosabban, lelkiismeretesebben tenni, de az elért eredmény így is elismerésre méltó.

A továbbiakban a „mi” nem fejedelmi többes számot jelent, hanem a hívek valamint az egyházközösség egyházi-és világi vezetésének együttesét.

A templomszentelés már háborús időkben történt. Aztán másfél évtizedben volt háború, ostrom, szegénység és következett a Rákosi-korszak.

A templom főoltára, 1941

Ennek ellenére a templom szépen gyarapodott.

Helyükre kerültek az adományokból készült színes üvegablakok, és 1947-ben a keresztút. 1950 búcsújára Búza Barna megalkotta a Szent Mihály-szobrot a főoltár kompozíciójával együtt, az angyalokkal és az arany háttérrel. A következő évben a főbejárat fölötti golgota csoport is elkészült. 1949-ben Albertfalva plébániai rangot kapott. Sokan jártak templomba a szentmisékre még ebben a vallásellenes időkben is. Ez felkeltette a hatalom „érdeklődését”. Kiderül mindez azokból a titkosszolgálati jelentésekből, amelyek kiemelten foglalkoztak akkoriban templomunkkal, főleg Doroszlai Béla préposttal.

Az 1955-ben a nyugdíjba vonuló Doroszlai atya helyett Ormai Gusztáv érkezett plébánosnak. (Gusztai atya indított el azon az úton, amin ma is járok.

A templom főoltára, 1950

Az ő biztatására kezdtem ministrálni, aminek előfeltétele a latin nyelvű válaszok ismerete volt. A liturgikus reform előtt többször volt ünnepélyes liturgia, például az „asszisztenciás nagymise”. Ezeken jóval több feladat volt, mint a „sima” szentmisében. E feladatok megvalósításának alapjait Székelyfi Pál atyától tanultuk meg, és Horváth Imre atya segítségével csi-szolgattuk tovább. Érettségi után felnőtt fejjel továbbra is ministráltam, többek között Makó Dávid atyának, Pollák László atyának és Keglevits István atyának. Akkortájt szívesen ültem kedves kántorunk, Takács Nándi atya mellé az orgonapadra, és

énekeltem együtt vele. 1989-ben világi kisegítői engedélyt kaptam. Ettől kezdve áldoztathattam, eleinte Váry József atyával, később szinte valamennyi helyi- és vendég pap-pal. Számomra különleges emlék, amikor a már nagybeteg Kada érsek atyának segíthettem áldoztatni. De térjünk vissza Guszti atyához.)

Ő harminc éve alatt sokat tett a templomért, a lakóhelyünkért és egyházáért. Nehéz lenne mindent felsorolni, azért csak néhányat említek. 1958-ban felszentelhette megyéspüspökünk az orgonát, 1969-ben átalakult a szentély az új liturgiához alkalmazkodva. Ez az átalakítás sokak tetszését nem nyerte el. Többször lett belülről és egyszer kívülről átfestve a templom. Bevezették a gázt a templomba (az elrekvirált plébániai telekrésztért kapott pénzből), akkori technikával létrejött a hangosítás és az elektromos harangozás. Guszti atya idejében igen sok, államilag eltiltott vagy korlátozott működésű pap szolgált nálunk különböző beosztásban, és gyakorolhatta titokban hivatását. *„Guszti atya széles válla sokunkat eltakart”* mondta egyszer Takács Nándi atya, későbbi megyéspüspökünk. Néhány nevet megemlítek a teljesség igénye nélkül:

Kolumbán Virgil (premontrei), Rauch László (pálos), Sárkány József (verbita), Dr. Takács Nándor (karmelita), Szabó Kornél (áldozópap), Keglevits István (áldozópap). A nyolcvanas évek elejére úgy megnőtt a templomi hittanra járó gyerekek száma, hogy két hittantermet is létesíteni kellett a templomban.

1985-ben Verbényi István atya személyében helyi kötődésű pap lett a plébános. A világi vezetés és a hitoktatás szerkezetének módosítása mellett az ifjúság is lelkesen csatlakozott. Például 1989-ben az úrnapi körmeneten 31 fiatal ministrált. A templomszentelés 50. évfordulójára – a hívek adományaiból – felújítottuk a templomot kívül-belül. E korszak legjelentősebb eseménye a Don Bosco iskola alapítása és beindítása volt.

2001-től Hollai Antal atyát helyezték hozzánk plébánosnak. Ebben az időben a templom épületén nem volt jelentős felújítás. A lelki életben sem volt látványos átütő siker, történt mindez annak ellenére, hogy egy nagyszerű lelkipásztor vezetett minket.

2014-ben először júliusban Antal atyát, majd decemberben István atyát hívta az Úr az örökkévalóságba.

Rövid időre Vénusz Gellért atya lett a plébános, majd 2015 augusztusától Gábel Henrik atya vette át plébániánk vezetését.

Ez utóbbi időszak legnagyobb eredményének azt tartom, hogy sikerült megmozdítani a kissé elkényelmesedett híveket, fiatalokat, családokat, gyerekeket, és újra pezsgő hitélet kezd kibontakozni. Elég csak a szentmisék „látogatottságára”, a közösségek aktivitására, az ötnapos szentségimádásra utalni többek között.

Ezt szinte megszámlálhatatlan fejlesztés segítette. Kiemelten a padfűtés megvalósítása, a templomfödém szigetelése és az új tetőzet megvalósítása, a közösségi ház felépülése és birtokba vétele. És akkor nem beszélünk a hangosítás korszerűsítéséről, a belső villanyhálózat és világítás átalakításáról, amelyben végre jól lehet látni a templomban. Megújultak a kereszt alakú világító testek is. Ha csak szerényebb világításra van szükség, a keresztút fényei jó háttérrel adnak a szentségimádásnak.

Röviden vázoltam, hogy hogyan „vigyáztunk” templomunkra. Jól tudjuk, még nagyon sok teendőnk van, amit meg kell valósítanunk.

Remélem, hogyha valaki nyolcvan év múlva tollat ragad, lesz mit mesélnie arról, hogy mi és majd utódaink hogyan ápolták és óvták Albertfalva istenházát.

Madaras Gábor

Búcsú a képviselőtestülettől

2021. november 8-án, szokás szerint most is hétfő este tartotta az elmúlt öt évben működő egyházközségi képviselőtestület az utolsó összejövetelét. Visszatekintettünk az eredményekben gazdag öt évre, jómagam azonban hosszabb távra emlékeztem vissza.

Tisztelt Henrik atya, kedves képviselőtársak!

Szimbolikus a mai képviselőtestületi ülés helyszíne. 35 évvel ezelőtt Dr. Verbényi István plébános hívott az Albertfalvi Szent Mihály Plébánia egyházközségi testületébe, és jól emlékszem, az akkori alakuló ülést a kissé dohos alsó hittanteremben tartottuk. Most három és fél évtized múltával egy gyönyörű új közösségi

házban jöttünk össze. Engedjétek meg, hogy néhány eszembe jutott gondolatot megosszak veletek!

A magunk mögött hagyott három és fél évtized alatt megünnepeltük templomunk felszentelésének 50. és 80. évfordulóját. Több alkalommal komoly felújítási munkálatok zajlottak templomunkban és egy nagylelkű adománynak köszönhetően egy új harang szól templomunk tornyában.

1986-ban elindítottuk az Egyházközségi Levél kiadását. Ma már nem gondolnánk, milyen bátor tett volt sajtóterméket kiadni abban az időben. Az Egyházközségi Levél az első szám megjelenése óta folyamatosan, kihagyások nélkül, egyre látványosabb külsővel tájékoztatja az albertfalvi híveket az eseményekről, helyet ad a közösségi programokról szóló beszámolóknak, bemutatja közösségünk prominens személyiségeit.

Ennek az időszaknak legnagyobb „világi” eseménye a rendszerváltás volt. Mára már szinte elfelejtettük, hogy régebben nem mindig vallhattuk meg hitünket nyíltan és felszabadultan.

A rendszerváltást követően 1992-ben az albertfalvi egyházközség alapította meg az Albertfalvi Don Bosco Katolikus Általános Iskolát. Mi, hajdani alapítók, úgy gondoltuk, hogy az iskola és a plébánia igen szorosan fog együttműködni, mintegy szimbiózist alkot. Természetesen elfogadom az egyházi főhatóság döntéseit az iskola és az egyházközség kapcsolatának jelenlegi szabályozásával kapcsolatban.

A rendszerváltás hajnalán megalapítottuk az Albertfalvi Keresztény Társas Kör, melynek jövőre ünnepelhetjük harmincéves fennállását. A társas kör ma is él. A közel harminc év alatt számtalan rendezvénnyel, programmal járult hozzá az albertfalvi hívek szabadidejének tartalmas eltöltéséhez, színvonalas előadásokon gazdagíthatták az albertfalviaiak ismereteiket.

Az elmúlt évtizedek munkáinak nagy-nagy betetőzése ennek a Szent Mihály Községi Háznak a létrejötte. Köszönöm a jelenlegi képviselőtársasimnak, hogy ezt a nagy álmot beteljesítették.

Egy érdekes észrevételemet is megfogalmazom. Régebben, mise után kilépve a templomból, szinte mindenkit személyesen ismertem. Rögön kis csoportba verődve, élénk

Az Egyházközségi Levelét 1987-ben a Fővárosi Tanács Egyházügyi Hivatalának engedélyével lehetett csak kiadni

A körlevél sokszorosítását
1000 /Egyezer/ példányban
engedélyezem.
Ikt. szám: 4083/1987.
Budapest, 1987. április 8.

Dr. Pappné Nagy Ágnes
/Füzfa Imre/
egyházügyi titkár
Fővárosi főtanácsos

társalgásba merültünk. Ma éppen fordítva van, szinte senkit sem ismerek, misék után nincs kihez odalépni, hogy néhány baráti szót váltsunk. Gondolom, az idők múlásával ez így természetes.

Végeztem egy gyors összegzést. A harmincöt év alatt hozzávetőleg 300 képviselőtestületi ülésen vettem részt. Ha egy ülést átlagosan csak másfél órának számítunk, akkor folyamatosan 20 teljes 24 órás napot tesz ki a képviselőtestületi üléseken eltöltött időm.

Kedves képviselőtestület, kedves barátaim! Megtisztelő volt 35 évig dolgozni az albertfalvi plébánia közösségéért. Néhány év múlva hetven éves leszek. Látom, az utóbbi években igen sok ifjú és fiatal házaspár kapcsolódott be aktívan az al-

bertfalvi közösség életébe. Bizonyára közülük sokan tetterre készen, lendületesen részt kívánnak venni az egyházközséggel kapcsolatos döntések előkészítésében, a felmerülő teendőök elvégzésében.

Kívánom, hogy a következő évtizedekben is olyan fáradságot, időt nem kímélő, mélyen hívó képviselőtestületi tagok vegyenek részt felelősen a képviselőtestület munkájában, me-

lyekkel én is együtt dolgozhattam az elmúlt mozgalmas és hosszú időszakban.

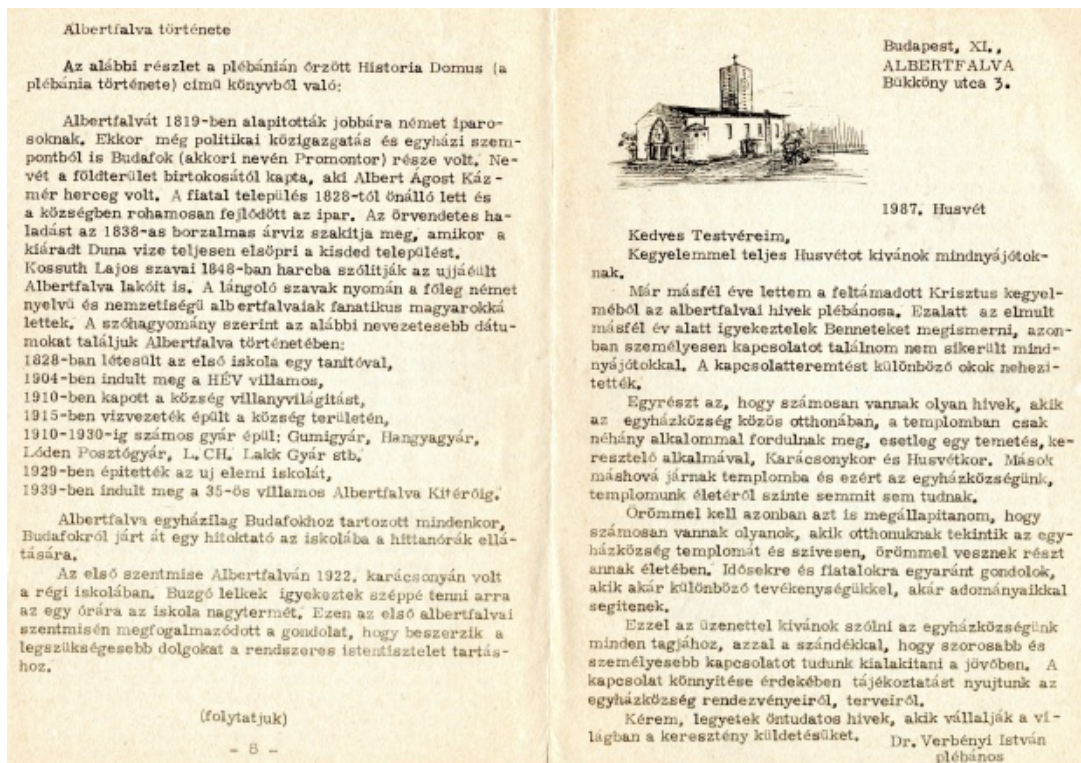
Kiss Gábor

képviselőtestületi tag: 1987-2021

az Albertfalvi Keresztény Társas Kör elnöke: 1993-2002

az albertfalvi Egyházközségi Levél főszerkesztője: 1987-2017

Az Egyházközségi Levél első számának borító lapja:

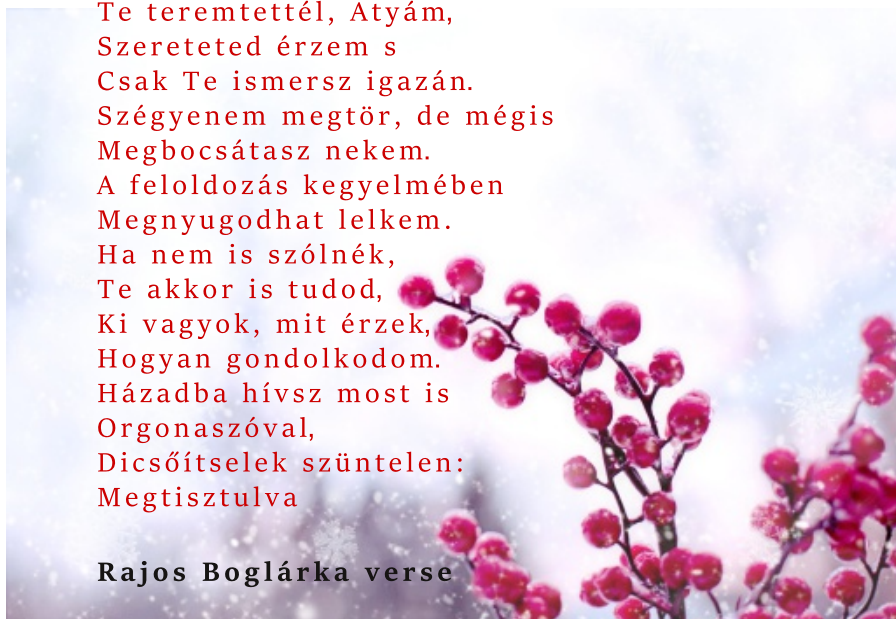

Bűnbánat

Orgona hangja hív,
Meghajlik a térdem
Előtted, Uram,
Leborulok, s kérlek,
Bocsásd meg bűneim,
Drága Istenem!
Nem akartam sohasem
Véteni ellened!
Kicsi vagyok, gyenge,
Elbukom gyakran,
Esdeklem most Hozzád,
Emelj fel újra!
Te vagy a Mindenem,
Annyira szeretlek, de
Szégyenem megtör, hisz
Folyton csak ígérek...

Előtted térdelek.
Te teremtetél, Atyám,
Szereteted érzem s
Csak Te ismersz igazán.
Szégyenem megtör, de mégis
Megbocsátasz nekem.
A feloldozás kegyelmében
Megnyugodhat lelkem.
Ha nem is szólnék,
Te akkor is tudod,
Ki vagyok, mit érzek,
Hogyan gondolkodom.
Házadba hívsz most is
Orgonaszóval,
Dicsőítselek szüntelen:
Megtisztulva

Rajos Boglárka verse

Összefoglaló vallomás

A kármennyire is hihetetlen, de igaz. Henrik atya már 2015 augusztusa óta velünk van, és az ő vezetésével 2016-ban alakult képviselőtestület mandátuma lejárt. Őt év adatott ennek a képviselőtestületnek, hogy a Szentlélek hívását elfogadva, az Úr által nekünk adott feladatokat felismerjük, elvégezzük.

Hálát adok a szentháromságos egy Istennek, hogy ennek a testületnek elnökeként tevékenykedhettem, és hálát adok, hogy alkalmatlanságunk és sok-sok bénázásunk, tévelygésünk ellenére oly sok dolgot hajtott végre általunk a kegyelem.

Utolsó képviselőtestületi ülésünkön közösen elmerengtünk az elmúlt 5 év sikerein, kudarcain, átbeszéltük a jól sikerült dolgokat, és hogy mit lehetett volna jobban csinálni. A testü-

let világi alelnökeként mégiscsak enyém a feladat, hogy összegezzem mindazt, amit sikerként és kegyelemként éltünk meg ezalatt az öt év alatt. Jó egy kicsit visszanézni és rácsodálkozni, hogy a Szentlélek alkotó ereje hogyan tudott megnyilvánulni Albertfalva közösségének életében.

Álljon itt egy rövid felsorolás azokról az eseményekről, amelyek az elmúlt öt évben történtek, és egy rövid összefoglalás a közösségekről, szolgálatokról, amelyek jelenleg is működnek, természetesen a teljesség igénye nélkül, amolyan maszktól páras és tökéletlen szemüvegen keresztül :-).

Történetek, események

2015

- Templom hangosításának rendbetétele – önkormányzati támo-

gátás igénybevételével

- Lelkiőr szolgálat elindulása – hála és köszönet Riszterer Zsuzsinak

2016

- Községi ház első megbeszélése – 2016.01.11.
- Farsang – 2016.01.30. Szent II. János Pál Iskolaközpont
- Képviselőtestület alakuló ülése – 2016.06.07.
- Kenyérkenő szolgálat indulása – hála és köszönet Tandory Gábornak és Juditnak
- Fűtésre 2M Ft EMMI pályázati összeg + 11M Ft önkormányzati összeg elnyerése
- Templomban az elektromos párnás fűtéssel kapcsolatos gondolkodás elindulása – hála és köszönet Bató Andrásnak
- Családos tábor – Bodajk – hála és köszönet Mickó néninek
- Plébánia honlapja megújult – hála és köszönet Riszterer Tominak

2017

- Házaspárok lelkigyakorlata – hála és köszönet Kovács Petinek és Boginak
- Gyóntató helyiség kialakítása + szentély üvegablakának szigetelése
- Huszti Zoli atya primíciája
- Templom elektromos átalakítása a melegítő párnák és az infrapanelek miatt
- Családos tábor – Bodajk – hála és köszönet Mickó néninek

- Fűtés telepítése. Ülőpárnák, infrapanelek
- Községi Ház Főegyházmegyei támogatásáról szóló hír megérkezett

- Községi ház első építész tervei-nek elkészülése
- Lektori szolgálat elindulása – há-la és köszönet Vas Zolinak és 2018-tól Ágh Nórinak
- Pénteki kenyérosztás elindult – Karitás – hála és köszönet Bene Lajosnak
- Elindult a Plébánia Facebook ol-dala – hála és köszönet Ágh Pan-kának
- Elindult a Családos szentségimá-dás – hála és köszönet Vasné Ré-kának
- Plébánia veranda felújítása meg-történt – hála és köszönet Ágh Józsinak

2018

- Selmeci Dóri lett a Plébánia ad-minisztrátora (a mi ispánánk :-)

– hála és köszönet Dórinak, hogy elvállalta, és mindenkinek min-dene lett

- Megújult az Egyházközségi Levél – hála és köszönet Kiss Gábor-nak, aki évtizedeken át hűséggel és nagy szakmai alázattal vitte ezt a feladatot, és hála Schwarcz-kopf Bálintnak és Orsinak, akik a megújult levelet szerkesztik
- Szivák Tomi atya primíciája
- Családos tábor – Horány – hála és köszönet Mickó néninek

2019

- Templomtető felújítása – 50M Ft állami támogatás elnyerésével
- Ostiáriusi szolgálat elindulása a tető felújítása miatt
- Oratórium ablaksere, templom ajtajának felújítása a pályázaton

elnyert majd elvesztett majd ismét elnyert 4M Ft-ból

- Templom kereszt megvilágítása – hála és köszönet Kovács Dezsőnek
- Családos tábor – Somogydöröcske – hála és köszönet Riszterer Tominak és Zsuzsinak
- Plébánia ablakainak cseréje – hála és köszönet Miks Imrének
- Fehér Zoli atya primíciája

2020

- COVID
- Testvérfogadó szolgálat elindulása
- Elindult a Községi Ház projekt
- Vetítővászon csere, korszerűsítés – hála és köszönet Riszterer Tominak és Fejes Imrének
- Gyurász Krisztián atya primíciája
- Plébánia szigetelése – Önkormányzati támogatásból – 10M Ft – hála és köszönet Miks Imrének
- Családos tábor – Somogydöröcske – hála és köszönet Mickó néni

2021

- Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus – hála és köszönet Riszterer Zsuzsinak és Vasné Rékának
- Községi Ház – hála és köszönet mindannyiútoknak, de különösen Miks Imrének, aki oroslánrészt vállalt a kivitelezés során
- Templom külső festése – 15M Ft-

os támogatás elnyerésével – hála és köszönet Imre Ferinek

Lelki élet, közösségek, szolgálatok

• Liturgia

- o Sekrestyés szolgálat – Murányi Kati, Labundiné Mari, Mátyásiné Nelli
- o Áldoztatók szolgálata – Ágh Józsi
- o Ministránsok szolgálata – Pernitz Ákos
- o Lektorok – Ágh Nóra
- o Zenei szolgálat – Bene Balázs kántorunk, Ludmány Emil – klasszikus kórus, Vas Gábor – gitáros kórus

- **Média**

- o Egyházközségi levél – Schwarczkopf Bálint és Orsi
- o Honlap – Móder Attila
- o Facebook – Ágh Panka

- **Hittanok**

- o Katekumenek – Pernitz Ákos
- o Ovisok – Szlanka Erzs
- o Felnőtt ifjak – Zoli atya
- o Középiskolások – Zoli atya
- o Elsőáldozók – Henrik atya
- o Bér málkózók – Henrik atya
- o Házaspárok – Henrik atya
- o Felnőttek – Henrik atya

- **Közösségek**

- o Családos közösségek
- o Apaklub
- o Karizmatikus imaközösség
- o Új Szív közösség
- o Cserkészzet
- o Animátorok
- o Baba-mama kör
- o Szent Mónika kör
- o AKTK
- o Alfa Junior

- **Lelki erőművek**

- o Lelkiőrség – mindennapi szentségimádás-imádság
- o Karizmatikus közösség imaszolgálat
- o Szentlélek szeminárium
- o Alpha kurzus
- o Alfa forrás
- o Rózsafűzér társulat
- o Elsővasárnapi szentségimádás

Szolgálatok

- Gondnokság/Szent József kör

- Karitás
- Kenyerkenés
- Takarítók
- Testvérfogadók

Rendszeres programok

- Havi testületi ülések – 238 lezárt téma a RedMine-ban (feladat nyilvántartó alkalmazás, amiben a testület hónapról hónapra vezette feladatait – köszönet érte Riszterer Tominak :-))
- Családos/ALFA táborok
- Hittantáborok
- Péliföldszentkereszti kirándulások
- Csillagtáborok
- Farsangok
- Búcsúk
- o 2016: 75 éves a templom
- o 2021: 80 éves a templom
- Keresztutak
- o Esperes
- o Közösségek

Ez a felsorolás biztosan nem teljes, ha valakit vagy valamit kihagytam volna, elnézését kérem az érintettnek, ez egy szubjektív megélés volt Gabesz-nak, a 2016-2021-ig működött képviselőtestület elnökének, akinek szívében elsődlegesen a hála és a köszönet van mindazok iránt, akik fáradoztak, tettek, alkottak közösségünkért, hitünkért.

Ez a testület elsősorban a közösségi élet megéléséhez szükséges fizikai lehetőségeket próbálta megteremteni,

és talán kimondhatjuk, hogy ezt sikerült elérnünk. Nagy öröm van a szívemben, hogy mindezekben részt vehettem, és most, amikor az új képviselőtestület megalakul, biztosan tudom, hogy a Szentlélek még többre és még jobbra hívja az új tagokat. Rájuk vár, hogy a missziót, az igazi elköteleződést és a mindent elsöprő evangelizációt belobbantsák, és ahogy elnézem az ajánlott személyek listáját, tudom és hiszem, hogy ők alkalmasak lesznek erre a feladatra.

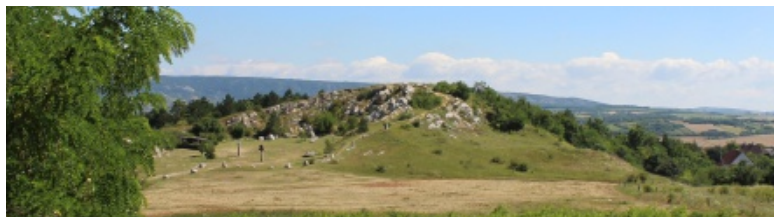
Megköszönöm a képviselőtestület minden tagjának az odaadó munkát, és hogy mindig emlékezzünk rájuk, akik 2016 és 2021 között képviseltek

bennünket, álljon itt most a testületi névsor.

Hála és köszönet NEKTEK:

- Ágh József
- dr. Bató András
- Bene Balázs
- dr. Bene Lajos
- Kiss Gábor
- Mig Balázs
- Murányi Kati
- Pernitz Ákos
- Riszterer Tamás
- Szakácsné Ujházy Mária (Mickó)
- Vas Gábor
- Vas Zoltán
- Wappler Ádám

Vas Gabesz

Karácsonyi feladvány

Betlehemi varázskép

Keresd meg az alábbi rajzokat a képen!

Gyerekszáj

- K.B. (6 éves): „Én úgy szeretnék híres lenni, hogy jézusos dalokat írok.”
- A.S. (5 éves): Ovis fogkefe vásárlása közben meglát egy Wonder Woman-es fogkefét, majd elkiáltja magát: „De szép máriás!”

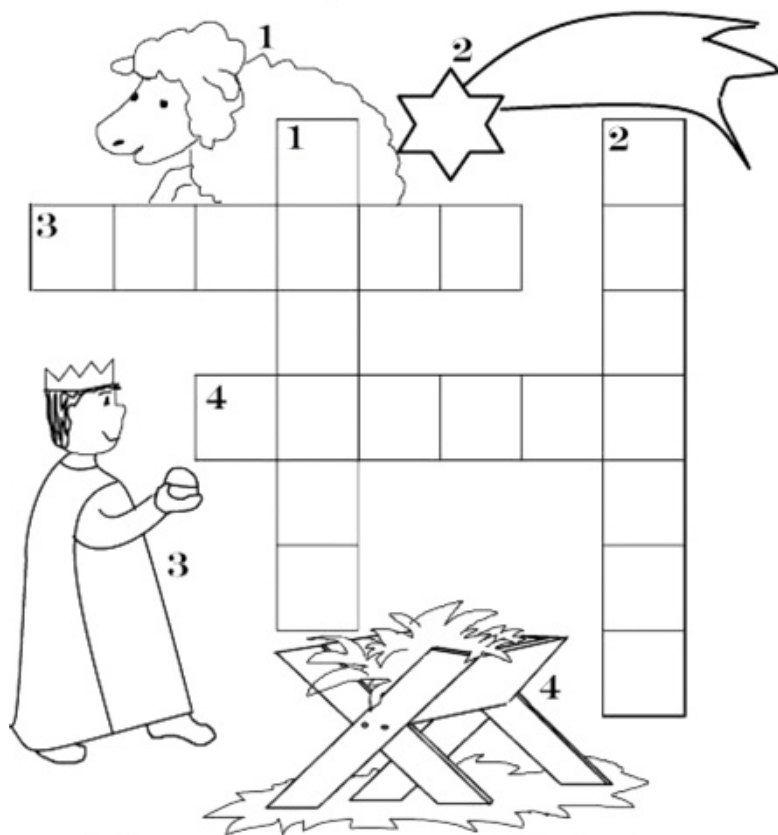

Karácsonyi keresztrejtvény

Írd be a rajzok neveit a megfelelő helyre!

Őszi cserkészélet

képes beszámoló a 815. IV. Béla király cserkészcsapatról

Idei cserkészévünket most is, mint minden évben nyárázáró / évindító tábornúzzal kezdtük, melyen cserkészeink szülei is részt vettek Kelenvölgyben.

Szeptember 29-én csapatunk egy ré-

sze látott el feladatot a Szent Mihály Községi Ház szentelésén. Azóta 3 óránk lelkesen birtokba is vett 1-1 termet.

A Sas űrs tagjai péntekenként tartják itt gyűléseiket.

Sasok „térképészkednek”...

... és „ölbe ülőset” játszanak.

Október folyamán meghódítottuk a Budai-hegységet a családos kiránduláson. Utunkat Hűvösvölgyben kezdtük, felmáztunk az Árpád-kilátóba, a Hármashatár-hegyi repülőtérről pedig játszottunk.

Utunkat Fenyőgyöngyén át Óbudán fejeztük be. A gyönyörű színes erdőben mindenkinek jól esett a túra. Sokat beszélgettünk, nevettünk, s megerősödött csapatunk összetartása. Az új gyerekek pedig jobban megismerehették életünket.

Halászfogó a réten

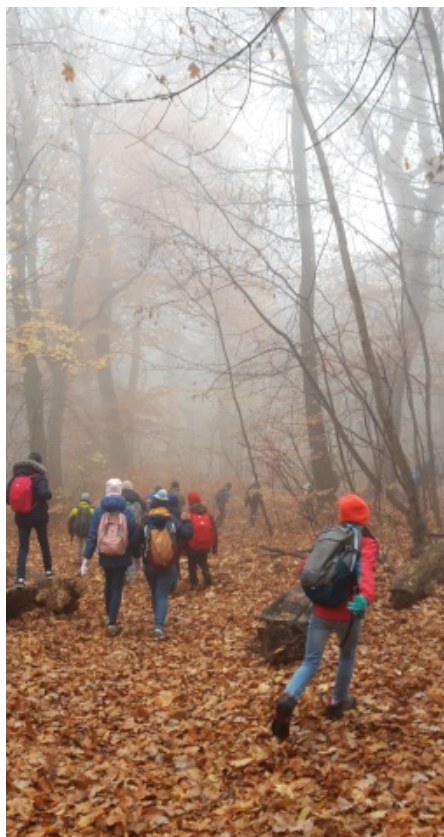
Csapatparancsnokunk a sereghajtó

Az őszi szünetben a Kakaó ōrs Normafa környékén töltött egy ōrsi délutánt sétával, sok játékkal, nevetéssel. Élvezték a kilátást és a napsütést.

Novemberben kirándulás, illetve portya keretében megalakultak rajaink.

Kiscserkészek – a Csaba királyfi raj – a Budai-hegységben járt egy nagyon ködös szombati napon. Az Erzsébet-kilátón azért megnéztük, mekkora a látótávolság. Az alattunk levő fákat se láttuk. Onnan elgyalogoltunk a Szépjuhásznéra, ahol ebédeltünk és játszottunk egy keveset a Gyermekvasút indulásáig.

Vonattal Húvösvölgybe utaztunk. A napot a cserkészotthonban zártuk uzsonnával és sok játékkal. Különleges élmény volt a „télkezdeti” kirándulás, mely rajunk megalakulása is volt!

Cserkészek – a Csodaszarvas raj – Budakeszi környékét hódította meg 2 nap alatt. Három irányból, őr-sönként jutottak el a szállást adó cserkészotthonba. Az estét sok játékkal töltötték, mely lehetőséget adott a mélyebb ismerkedésre a cserkész korosztályban. Másnap délelőtt kirándultak, számháborúztak, majd közös ebédfőzéssel telt az idő. A hétvégén megküzdöttek hideggel, esővel egyaránt, ennek ellenére mindenki jól érezte magát. E program keretében alakult meg a rajuk is.

Köszönjük a figyelmet!

Hamada Gabriella
a Sas őr vezetője

Az igazi világosság,
aki minden embert megvilágosít,
a világba jött.
A világban volt, a világ őáltala lett,
de a világ nem ismerte fel őt.
A tulajdonába jött, övéi azonban nem fogadták be.

Mindazoknak azonban, akik befogadták,
hatalmat adott, hogy Isten gyermekei legyenek;
azoknak, akik hisznek az ő nevében,
akik nem a vérből,
sem a test ösztönéből,
sem a férfi akaratából,
hanem Istenből születtek.

(Jn 1,9-13)

“

*«Az Úr
maga ad
nektek jelet:*

*Íme,
a szűz fogan,
fiút szül és
Emmánuelnek
nevezi el.»*

*Ez azt jelenti:
Velünk
az Isten.*

—— Mt 1,23 ——

